

"וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּט שַׁכְמוֹ לְסִבְלָ" (מט, טו)
בספר "טעמא דקרא" להגאון רבי חיים קניבסקי, מביא בשם החזון איש: עני

שאינו מכיר בתאוות העולם הזה - אין כל כך רבותא אם יושב ולומד.

עקר החכמה היא אצל אחד שיודע ומכיר בפתויי העולם הזה ואף על פי כן יושב

ולומד. וזה שאמר הכתוב ושבח את יששכר שאף על פי שראה מנוחה כי טוב

וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה - אף על פי כן ויט שַׁכְמוֹ לְסִבְלָ. וזוהי אכן גדלה מיחדת.

"אל תיראו... ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה" (ג, יט-כ)

כאן למדנו אורחות חיים ונתיבות ישר - שעל האדם להאמין שאין ביד איש

בעולם לחרץ גורלו, ואפילו 'בעל השפעה' הגדול ביותר לא יוכל, לא להזיקו ולא

להועילו, ותמיד אינו תלוי אלא בידי שמים כמו שנאמר אלקים חשבה לטובה.

וכלשון קדשו של הרב הקדוש ה'אור לשמים' זי"ע בתפלתו רבון העולמים ידעתי

כי הנני בידך לבד כחמר ביד היוצר, ואם גם אתאמץ בעצות ותחבולות וכל יושבי

תבל יעמדו לימיני להושיעני ולתמר נפשי מבלעדי עזר ועזרתך אין עצה וישועה,

ואם חלילה יחפצו כולם להרע אז אתה בחמלתך תשים עיניך עלי ותשקיף עלי

השקפה לטובה ממעון קדשך, הנה חבלים נפלו לי בנעימים וישועתי באה

ועזרתי תגלה.

(באר הפרשה)

ישנם כאלו שלא יוצא להם לדבר כלל לפני קהל מיוחד, מבושה או
מסיבות אחרות, מהפסוק "נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר"
ניתן ללמוד שצריך לנצל הזדמנויות כאלו, תיגש ובעזרת ד' יהיה לך
ס"ד ותאמר אמרי שפר.